

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010430
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viliam Hlaváč
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7815010430.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rožňave, samosudca JUDr. Viliam Hlaváč, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.6.2016, v trestnej veci obžalovanej W. C. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a Tr. por. obžalovanú

W. C. I. Á. V. C. P. Ú. : B.. XX.XX.XXXX P. I., X. I.,
G. N. Č.. XXX/XX, X. L. L.,
O..Č.. T. Ú. U. G. B. H.
XX L. G., X., X. X XQD, D.
W.,

spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c, ods. 3 písm. b Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

že dňa 8.9.2015 okolo 09.00 hod. v objekte Nemocnice s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a.s. v Rožňave na ulici Špitálskej, v čakárni pred rehabilitačnou ambulanciou využila nepozornosť T. V., ktorej z pootvorenej dámskej kabelky, ktorú mala pri sebe, odcudzila 1 ks dámskej peňaženky s obsahom finančnej hotovosti vo výške 69,- € a osobnými dokladmi, čím jej takto spôsobila škodu vo výške najmenej 79,- €, pričom tento skutok spáchala napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/42/2015 zo dňa 22.4.2015, právoplatným dňa 7.5.2015, bola odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní I (jedného) roka, so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dvoch) rokov,

o s l o b o d z u j e,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú T. V., B.. XX.X.XXXX, X. Č. I. XXX, s nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový a právny stav.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rožňave podal obžalobu na W. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c, ods. 3 písm. b Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, ako je to popísané vo výrokovvej časti obžaloby.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe, alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní, alebo písomne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obžalovaná výslovne odmietla účasť na hlavnom pojednávaní a výslovne požiadala, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jej neprítomnosti. Z týchto dôvodov súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej v zmysle § 252 ods. 3 Tr. por..

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní, postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. z prečítanej výpovede obžalovanej W. C. z prípravného konania súd zistil, že jej výpoveď z 2.10.2015 bola vykonaná spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Vo výpovedi obžalovaná v celom rozsahu poprela spáchanie skutku s tým, že ona žiadnu peňaženku neodcudzila, pretože kradnúť peňaženku ani nevie a v kritický čas v Rožňave ani nebola prítomná.

Svedkyňa a poškodená T. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v kritický čas v Nemocnici s poliklinikou v Rožňave, v čakárni pred rehabilitačnou ambulanciou si k nej prisadla mladá žena tmavšej pleti, ktorá s ňou začala rozprávať, prihovorila sa jej s tým, aby sa jej pozrela na lieky, ktoré jej boli predpísané. Bola veľmi výrečná. Iba v tomto čase práve tá neznáma mladá žena jej mohla odcudziť z kabelky, ktorú mala na kolenách a ktorú si pridržovala, peňaženku, v ktorej mala 69,- € a ostatné doklady. Uviedla však, že pri tom všetkom v tomto čase necítila, že by jej bola tá neznáma žena siahala do kabelky a nemôže potvrdiť, že jej peňaženku odcudzila obžalovaná. Z druhej strany po jej boku sedeli ďalší pacienti. Krádež zistila až keď vyšla z ambulancie od lekára. Nebola si istá, či peňaženku nezabudla v ambulancii a preto sa tam vrátila. Aj keď bola ešte v ten deň na polícii vybaviť si občiansky preukaz, krádež oznámila až na druhý deň.

Z obsahu prečítanej zápisnice o konfrontácii vykonanej v prípravnom konaní súd zistil, že tak obžalovaná, ako aj poškodená zotrvali na svojich výpovediach.

Svedok C. B. prítomný v čakárni pred ambulanciou vypovedal, že videl, ako si prisadla k poškodenej mladá žena a spolu sa rozprávali. Tá žena prišla aj k nemu a taktiež ho oslovila a rozprávali sa. Poškodená zistila, že jej chýba peňaženka až potom, keď vyšla od lekára, kde sa vzápätí vrátila s tým, či jej peňaženka nevypadla v ambulancii. Svedok nevidel, že by jej bola tá mladá žena siahla na kabelku.

Svedok Y. C., ktorého výpoveď súd na hlavnom pojednávaní prečítal, uviedol, že jeho dcéra, obžalovaná W. C., bola v kritický čas doma.

Z obsahu vykonanej rekognície, teda opoznávacieho pokusu, a to na základe fotoalbumu vyplýva, že pri tomto procesnom úkone poškodená T. V.Á., v dvoch po sebe nasledujúcich pokusoch označila obžalovanú ako osobu, ktorá ju v kritický čas v čakárni pred ambulanciou oslovila. Naopak svedok C. B. ani v jednom z pokusov pri opoznávaní neoznačil ako osobu prítomnú v čakárni pred ambulanciou obžalovanú W. C..

K tomuto procesnému úkonu bol vypočutý ako svedok B. X. G. P., poverený policajt, ktorý realizoval posudzovanú trestnú činnosť. Tento svedok sa vyjadroval k rozporom tak, ako sú opísané v zápisnici o opoznávacom pokuse svedkom C. B..

Obžaloba okresného prokurátora pri ustálení skutku sa opiera o výpoveď poškodenej T. V., vrátane zápisnice o konfrontácii a z ktorých dôkazov však nie je podľa názoru súdu možné vyvodiť jednoznačný záver, že to bola práve obžalovaná, ktorá v kritický čas a na kritickom mieste odcudzila poškodenej peňaženku, ktorú mala v kabelke na svojich kolenách a ako sama uviedla, ešte si ju aj pridržovala. Sama poškodená pri konfrontácii, ale aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, okrem iného aj to, že ten moment, kedy jej mala obžalovaná odcudziť peňaženku nevidela a nemôže potvrdiť, že by jej peňaženku odcudzila obžalovaná.

Z obsahu výpovedí svedkýň T. V., vrátane konfrontácie a opoznávacieho pokusu je možné vyvodiť iba to, že obžalovaná sa mohla v kritický čas nachádzať v čakárni pred rehabilitačnou ambulanciou. Samotný tento dôkaz je však nepostačujúci k vysloveniu záveru toho najpodstatnejšieho, či sa vôbec stal skutok opísaný v obžalobe okresného prokurátora a či k strate peňaženky nedošlo na inom mieste. Sama poškodená, ale aj vo veci vypočutý svedok uviedli, že nevideli, že by obžalovaná bola peňaženku odcudzila, poškodená dokonca uviedla, že nemôže potvrdiť, že jej ju odcudzila obžalovaná. Zvlášť za takých okolností, keď kabelku, v ktorej sa peňaženka nachádzala, mala na kolenách a navyše si ju pridržiavala rukami. Nedá sa vylúčiť ani to, že peňaženku mohla stratiť hneď po tom, keď si z nej vybrala kartu poistenca, a to v čase, keď obžalovaná sa pri nej vôbec nenachádzala. Sama poškodená spochybnila svoju výpoveď, keď tvrdila, že peňaženku si dala do kabelky a po zistení, že jej chýba uviedla, že sa vracala do ambulancie, aby sa presvedčila, či si ju tam nezabudla.

Z doposiaľ prezentovaného vyplýva súdu ten právny záver, že v procese dokazovania, ohľadne skutku popísaného v obžalobe, boli zistené nielen rozpory, ale aj nejednotnosť možných vykonaných dôkazov. Tieto svojou závažnosťou generujú existenciu rozumnej a procesne dôvodnej pochybnosti o vine obžalovanej W. C., za skutok, ktorý sa jej kladie za vinu. Na to, aby súd mohol mať vinu obžalovanej za preukázanú, nepochybne a jednoznačne, je potrebné, aby dôkazy usvedčujúce obžalovanú prevažovali výraznou mierou, t.j. nielen ich kvantitou, ale aj ich kvalitou a závažnosťou nad dôkazmi, ktoré vinu úplne vyvracajú, spochybňujú, či zmierňujú. Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov každého jednotlivu a všetkých ich vzájomnej súvislosti, musel skonštatovať, že takáto požadovaná prevalencia usvedčujúcich dôkazov proti obžalovanej nebola na hlavnom pojednávaní prezentovaná, a to ani v dimenzii kvalitatívnej ani v kvantitatívnej.

S poukazom na uvedené bolo potrebné v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) obžalovanú spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a Tr. por. oslobodiť, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná. Nemohol teda súd urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. V nadväznosti na tento oslobodzujúci výrok poškodená T. V. bola s nárokmi na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.